

ECLI	ECLI:NL:RVS:2022:3456
Datum uitspraak	28 november 2022
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 4 september 2019 heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, buiten behandeling gesteld.

Volledige tekst

202101252/1/V1.

Datum uitspraak: 28 november 2022

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

[de vreemdeling],

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, van 26 januari 2021 in zaak nr. 20/2765 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Procesverloop

Bij besluit van 4 september 2019 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, buiten behandeling gesteld.

Bij besluit van 12 maart 2020 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 26 januari 2021 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. A.C.M. Nederveen, advocaat te Amsterdam, hoger beroep ingesteld.

Overwegingen

1. Wat de vreemdeling in de tweede grief aanvoert, leidt niet tot vernietiging van de uitspraak van de rechtbank. Dit oordeel hoeft niet verder te worden gemotiveerd. De reden daarvoor is dat de grief geen vragen bevat die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoord moeten worden (artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000).

2. De vreemdeling klaagt in de derde grief terecht dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de staatssecretaris het bezwaar ten onrechte kennelijk ongegrond heeft geacht en ten onrechte heeft afgezien van het horen in bezwaar. De staatssecretaris kan op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb, immers slechts van het horen in bezwaar afzien, als er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Gelet op wat de vreemdeling in bezwaar heeft aangevoerd, is in dit geval niet aan deze maatstaf voldaan. Hierbij wijst de Afdeling op haar uitspraak van 6 juli 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:1918](#), onder 5, waaruit volgt dat het uitgangspunt dat de staatssecretaris een vreemdeling in bezwaar moet horen nog meer geldt (a) in zaken waarin hij beslissingsruimte heeft, (b) het besluit sterk afhankelijk is van de omstandigheden van het geval en (c) waarbij hij een individuele belangenafweging moet maken, zoals hier aan de orde. De grief slaagt.

2.1. In het licht van het voorgaande klaagt de vreemdeling terecht dat de staatssecretaris het besluit van 12 maart 2020 onvoldoende zorgvuldig heeft voorbereid. Als de staatssecretaris wil vasthouden aan zijn standpunt dat de door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden zijn situatie niet schrijnend maken, dan moet hij de vreemdeling horen en de uitkomst daarvan bij zijn belangenafweging betrekken.

2.2. De vierde grief slaagt in het voetspoor van de derde grief. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat, als de staatssecretaris de aanvraag om de vreemdeling een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen buiten behandeling stelt, hij het beroep van de vreemdeling op artikel 8 van het EVRM niet meer inhoudelijk hoeft te beoordelen. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 19 april 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:1288](#), onder 2.1. Als de staatssecretaris echter naar aanleiding van de hoorzitting over de al dan niet schrijnende omstandigheden alsnog een inhoudelijk besluit op de aanvraag neemt, komt ook dat beroep op artikel 8 van het EVRM in beeld en zal de staatssecretaris daarop inhoudelijk moeten ingaan.

3. Het hoger beroep is gegrond. De uitspraak van de rechtbank wordt vernietigd. Het is niet nodig wat de vreemdeling verder aanvoert te bespreken. Het beroep is gegrond en het besluit van 12 maart 2020 wordt vernietigd. De staatssecretaris moet de proceskosten vergoeden. Omdat de griffier in beroep en hoger beroep geen griffierecht heeft geheven, hoeft de staatssecretaris dat niet te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, van 26 januari 2021 in zaak nr. 20/2765;

III. verklaart het beroep gegrond;

IV. vernietigt het besluit van 12 maart 2020, V-[-...];

V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 2.277,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. D.A. Verburg, voorzitter, en mr. H.J.M. Baldinger en mr. J.H. van Breda, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.M. Mercelina, griffier.

w.g. Verburg
voorzitter

w.g. Mercelina
griffier

938